

De Corona-infectie of Covid-19-epidemie had de wereld nog niet lang geleden stevig in zijn greep gehouden en hield ons zowel letterlijk als figuurlijk van de straat. Als het gaat om besmettelijke ziekten hebben onze voorouders trouwens al heel wat voor hun kiezen gehad. De geschiedenis daarvan is een lang verhaal over pest, diarree en griep in Nederweert.

In de zomer van 1622 woedde een pestepidemie in de streek tussen Helmond, Budel en Eindhoven. Of er ook in Nederweert sterfgevallen waren, is niet bekend maar waarschijnlijk was dat wel het geval gezien de ligging en omdat bijvoorbeeld ook het nabije Weert geteisterd werd. In Weert waren in 1622 en 1623 veel militairen gelegerd. Toen daar een besmettelijke ziekte uitbrak, deed zich een bijzonder probleem voor. Vele burgers maakten er bezwaar tegen om soldaten te huisvesten, die hadden moeten vertrekken uit geïnfecteerde huizen elders in de stad. Het stadsbestuur had de grootst mogelijke moeite om vervangende woonruimte te vinden en moest diep in de buidel tasten om huiseigenaren daartoe over te halen.

De weduwe van bierbrouwer Frans Caris kreeg van stadswege een schadevergoeding omdat haar laatste brouwsel door de besmetting onverkoopbaar was geworden. De magistraat trok een groep Zwarte Zusters uit Roermond aan voor de hulpverlening. De zusters moesten met *'pott, ketel, panne ende andersints'* de verpleging van de besmette Weertenaren ter hand nemen. Het lijkt allemaal een beetje op de puzzel met de Intensive Care-bedden en zorgverleners in de recente Coronacrisis. In juli 1623 heerste de ziekte volop in Venlo. In Amsterdam

kostte de pestepidemie in 1624 maar liefst 11795 doden oftewel 10% van de inwoners; in het tijdvak augustus-oktober 1625 stierven in Leiden 9597 inwoners aan de ziekte.

De sterftepiek in 1625 kwam in de streek van de Kempen voor rekening van zowel de pest als de dysenterie, welke laatste ziekte men aanduidde met de veelzeggende term *'Kroatenziekte'*. Doortrekkende troepen uit allerlei landen van Europa zorgden voor een snelle verspreiding van besmettelijke ziektekiemen. Aan vooral Kroatische legereenheden wordt de verspreiding van de besmettelijke dysenterie toegeschreven, vandaar die naam. We weten inderdaad met zekerheid dat een grote Kroatische legermacht in de zomermaanden van 1625 te Nederweert gelegerd was. Al in juli 1625 werden bij ons 1500 Kroaten gestationeerd, tot grote last van de bevolking.

Ook schoolmeester en gemeentesecretaris Dierick Horicx en zijn echtgenote Mechtildis kwamen aan de besmettelijke ziekte te overlijden. Horicx had reeds in het najaar van 1625, toen de epidemie in Nederweert nog op zijn hevigst was, afstand gedaan van zijn openbare ambten. Blijkbaar waren hij en zijn echtgenote dermate verzwakt, dat ze beiden tegelijk overleden in november 1626. Maar niet zonder belangrijke legaten aan de

paters minderbroeders in Weert te hebben vermaakt. En dat gold voor veel inwoners: veel Nederweertenaren die over vermogen beschikten lieten in 1625 haastje-ropje een testament opstellen om zo zaken te kunnen regelen voordat ze zelf ook slachtoffer zou worden. Voor velen was het te laat.

Na de bevrijding in 1944/1945 kwamen ook in Nederweert allerlei hulpacties op gang om voedsel en medische hulpmiddelen in te zamelen.
(Foto: Stichting Geschiedschrijving Nederweert).